

JESVS, "BIZITZA", JON DONEAREN IRITZIZ

Jon ebanjelariak sakontasun utsezko aleak darabilzki esku artean... Ez da trebeegia izketa-takuan: bost ajola zaizkio esakera ederrren apainduri azalkoiak. Baiña izkera murriz eta zirtzil antzean bada ere, egi biribil, jatorrak jaulkitzen ditu. Oso mutilla da egi kontuan.

Begiko zaio gaiñera, irudi jantzizko dizdira-arte. Jesus'en jainkotasuna azaltzearren antolatu zuan Ebanjelio arrigarriak irudizko kutsu ori darama soñean.

Bi dira Ebanjelio onen irudi eskukoen eta erabillienak; Jesus Jainkoaren eginbearrezko nortasuna ixpillu legez artzen dutenak. Illunezko leize ondogabea ta eriotzaren laterri penagarria derizkio Jon'i mundu xastar au. Jesus, berriz, illundegi ori argitzera datorren argi diztikor, leiñurutsua ta eriotz-jaurerriari bizi berri, gordiñezko txertua erantsitzera datorren Salbatzaillea. "Beragan biziña zan eta biziña gizargia zan ta argia illunetan ageri da"(Jon.I,4-5).

Jesu "BIZITZA", dalako irudia aztertuko dut nik al bait laburren, Jon'en burutapen sekonai jarraituaz.

JESUS'EN BIZITZA KAINKO-BIZITZA.

"Bizi-

a" aitatu bakarrak dardarizu polita ematen dio gure adimen ariñari. Diran guztiak bizitzaren ez-pal ta txirbil dira. Baita gu ere...

Baiño zer da bizia edo nundik dator? Bizitzaren zer-dana azaltzeko gai ez izanarren, danok dakigu bere berri. Ba-dakigu, izatearen t txoko beroenean daramagun bizitza-txinpartak e-ragiten digula eginkizun guztietan. Ba-dakigu, gu-rearen antzeko bizitza duten izakiz inguratuta bizi gerala.

Nundikoa ote bizitza miresgarria?

Bizitzaren aztarna sendoa darama mundu-ak; bere besoetan dijoa...Ez da ordea, bizitza o-ri ziza baten legera-edo azaldua. Bizitza onen oiñarria lurrean jartzea, munduaren neurritasunak zearo debekatzen digu. Bestea baar bere iturri e-gizkoa: JAINKOA.

Jainkoaren bizitza ezin diteke izan iño-ren iturrian betetako ontzia. Beragan dauka itu-rien iturri agorkaitza ta bizitza utsa da izatez. Agustin Donea lau orritan gelditzen da bizitza oni begira: "...Gordeenik agerikoena, egonean e-zin idukia, aldaeziña eta oro aldatzen duzuna; beiñere ez berri, beiñere ez zaar, guzia berritzaile; beti jardunean, beti geldi; gaberik ez beiñere..." (Aitorkizunak I, IV, 4).

Jainkoa bizitza utsa ta bizitz-iturri... Baiño, JESUS? "Aitak beragan bizia dun bezela, SEMEari ere bizia beragan izatea eman dio". (Jon. V,26). Jesus Irutasun Santuaren bigarren notiña danez, bizitza osoaren iturri da ta bizitza utsa Jainkoa bera bezela. Ori erakusten digu Jon Eban-jelariak, SEMEA Aitaren mailla berdiñean jartzean ta, Aitari antzo bizitza beragan izatea dagokiola aitortzean. Orregatik Kuiril santuak ere: "SEMEA bizitza da izatez, bizi dan Aitagandik sortua baita".

Jesus, Jainkoa dan ezkerro, Jainko-bizit-zaren "zer-tasun" guxtien jabe da. Bere bizitza asiera ta azken gabea, ertz ta neurri gabea da, Jainkotasuna bera asiera ta neurrigabea dan giñoan. Beti izan da, "bizitza beragan zan", (Jon. I,4).

ta betiraunde osoan ez da agortuko. Ez da alare alperkeri otza, baizik egite etengabea.

Gaiñera ba-du bizitza orrek alderdi samur bat: Bere ixuribearra. Bere-berezkoa du JESUS-JAINKOAGANDIK gaiñez eginda sorkarietaraino jextea. Eta ortan duala dirudi atsegin betea, beraxek gogoratzen baitigu: "Piztea ta bizitza ni naiz". (Jon XI, 25). "Bidea, egia ta bizia ni naiz" (Jon XIV, 6). JESUS-JAINKOAREN "emanbear" onek esanarazten dio Agustin deunari: "Jateko gai ez nintzan janaria ark nasten du aragiz -Itza aragia egin baita- gauza guztien Egille dan zugurtasuna gure aur-bular izan dedin". (Aitorkizunak VII, XVIII, 24).

Lerro batean dana aitortzeko, Jesusen BIZITZA, JAINKO-BIZITZA da.

JESUS, GIZADIAREN BIZITZ.

Jesus-Jainkoa gauza guztien bizitz-iturri bada, batez ere gizadiaren bizitz-iturri bear, ortarako egin baizan gizon. Etzuan berak zoriontsu izateko auzoan ate-joka ibilli bearrik. Guk ordea, bizitza egokiago baten premi astuna generaman sorbalda gaiñean eta Adan ek galdutakoaren leitasun urduria anima barrenean.

Bizitza ori eskeintzera etorri zan bere Aitak aginduta. "Bidali naun Aitak agindu dit zer esan ta zer azaldu bear dutan. Ta bada- kit aren agindua betiko bizitza dala" (Jon XII, 50). Berak egin ginduzan egizko bizitza bakararren erdikide. Berak erantsi zion gizadi zigortuari bizi berria.

Ordutik, Jon deunak erakusten digunez, Kristoren ezaupidean dago betiko bizitzaren oinarria: "Betiko bizitza, berriz, au da: Jainko ziña bakarra zeran ori ta bidali duzun Jesukristo ezagutzea" (Jon XVII, 3). Ortik Jesus-Jainkoa onartu bearra, betiko bizitza miresgarriaren maister izan nai badugu. Ez dago beste eskupeko bide ezkuturik edo gezur-estrata legekoric...

Judutarrak izan ziran lenengoz bizitzaren iturri bizi au -Jesus- zapuztuaz, beti-

ko bizitza liburu santuetako zirriborro utsetan zeukatela uste izan zutenak. Eta Jesusek judutar itxuen kaska gogorkerieri arpegia emanaz, kolpe batean ausi zituan iritzi orren txotxazko esiak, BERA zala bizitza iturri bakarra erakutsiez: "Idaztiak aztertu itzazute, betiko bizitza oietan daukazutela uste duzuten ezkerro; auek dira Nitzaz aitor dagitenak. Zuek, berriz, ez duzute nigana jo nai bizitza izateko" (Jon V, 39-40).

Gaurko mundua ere zilipurdika lotsaga-bean dabil bizitza dala-ta. Inoiz ez bezelako arriskuan ikusten du berea; amildegian ari bate-tik zintzilik bezela. Ta bere biziko larritasun-ean, bizitzaren ziurtasuna lemaioken bidearen billa dabil. Baiña gezurraren lepoz dabil ta e-giari -Jesus-Jainkoari- bizkarra emanaz edozein tankerako bide xigorrari eltzen dio itsumustu gogorrean.

Orregatik, gaurkoak ere ba-dira, Jon Ebanjelariak Jesusen agoan jartzen dituan itzak: "Bidea, egia ta bizia ni naiz" (Jon XIV, 6). Jainko altsuaren naiez Jesus da gure bide bakarra; gure biotza ase lezaken egi mamitsu, sakona; gu-re animen betegarritzko bizitza sendo ta betikoa. Gizadiak betiko bizitzaren iturritik edan nai ba-du, Jesusengana urreratu bearrean dago, bere Sal-batzailletasuna biotzez onartuaz ta bere aginduz-ko bideari elduaz. "Niz esan dizkitzuetan itzak gogo ta bizitza dira" (Jon VI, 63).

a) Siñismenaren bitartez.

Esana dago, Jesus dala gizadiaren bizitza. Baiña alezkoa ote, Jesus-Jainkoaren bizia gure izate lurkoi ta kax-karrari txertatzea? Edo nola aldatu "betiko bizi-tza" ori gure animaren eskuetara?

Bi bide daude bizitza orren jabe geldi-tzeko: Kristogan siñistea ta bere aragi-odolak artzea.

Siñismenaren bitartez, Jesus-Jainkoa gure bizitz biurtzen da. "Izan ere, Jainkoak gi-zaldia orrenbeste maite duala-ta, bere SEME ba-karra eman dio, Aren siñistea izanik gai ez de-din; guziek ordea, betiko bizitza ezaten" (Jon

III, 15-16).

Betiko bizitza zoriontsura du joera gure izateak, ez baidu asetzen lur ontako uskeri-pilla geldoak. Samiñezko pipiak jota daramagu biotza ta zerura begiratzen du intziritsu. Eskuar-tean aitzen, urtzen ari zaigun bizitza maltzur onek, betikoaren miñetan uzten gaitu. Arima eder baten gordeleku gerala jakiteak, itxaropen magalera jaurtitzen gaitu.

Siñismena datorkigu azkenik, itxaropen ori ermotzera. Kristogan jartzen dan siñismen gartsuak, Jesus-Jainko altsuaren iturriko ura gure animetara abiarazten du, leiatsu opa dugun betiko bizitzari asiera emanaz. Ziur gaude -Jon deunak bein eta berriz esaten baitigu- siñismenak betiko bizitzaren eskubidetasuna damaigula ta siñismen-ezak ago bete ortzakin uzten gaitula. "SEMEAREN siñistea daukanak betiko bizitza dauka; baiña SEMEAREN siñisterik ez daukanak ez du betiko bizitzarik ikusiko" (Jon III, 36).

Eriotzaren atzaparretako ondakiña irudititu zitzaien Jon Ebanjeliari mundu au, Adan'en pekatu ondoren. Jesus, berriz, edo Jesusen siñistea, eriotzaren atzaparretan bertan, bizitza ez-ilkorra ernearazten duen zerutar intza ta pekatuaren esi illuna jo ta birrintzen duan argi dizdira. "Nere itzaren aditzaille danak betiko bizia du, ta eriotzatik bizitzara aldatzen da" (Jon V, 24).

Gaurko egunean mundura baletor, ez luke bere irizpidea tanta batean aldatuko Jon deunak. Ziur asko lengo Ebanjelioa eskeiñiko lioke itzez-itz gizadieri, bizitza egizko ta bakarra Kristori siñistean dagola gogoratuaz.

Aita Betikoak ere Jesus eskeintzen digu salbabide, gure izateak gogomin duan bizitza eder ortara irizteko: "Au da nere Aitaren gogoa: SEMEA ikusi ta aren siñistea dutenak betiko bizitza izatea" (Jon VI, 40).

Ez da zeru urdiñean, ez da munduko bazter zirrikuetan beste aukerako biderik. Eriotzaren mirabetza zapuztuaz bizitza betearen jaurrerian sartzeko, nai ta nai ez siñismen lokarriak

estutu bearrean gaude, Jesus-Jainkoari uste itxaropentsuakin begiratuaz. Siñismenak ernearazten du gure barnean esker donetzaille arrigarria ta esker donetzaille orren bitartez, Jainkozko bizitza baten erdikide egiten gera. Kristok asierarazten gaitu betiko bizitza agozatzen. Berari dagokio betiko bizitzaren betetasun osoraiño gizona jasotzea ere. "Siñistu zaidana, il izan da ere biziko da; ta siñistu zaidala bizi dana ezta betidaiñokakoan ilko." (Jon XI, 25).

b) Bere odol-aragiak artuaz.

Gorputza janariz bizi dan bezela, anima ere janariz bizi da. Bata ta bestea auleri amorratuak ondatuzko lituzke janarituko ezpalira. Animaren janaririk indargarriena Kristoren gorpuz-odolak dira...

Kristoren gorputz ta odol santuak, bizitzaren osotasun zearokoa lemaioke animari. Eta ez une, ordu edo urte batzuetarako bakarrik. Betikotasun guztirako. Orregatik Jesusek berak ots egiten digu, uskeriak uxatuaz betiko bizia damai-gun janariaren billa: "Etzaitezte nekatu aitzen dan ogiaren atzetik, ekin ordea betiko bizitzaraiño dirauken ogi billa" (Jon VI, 27). "Zerutik jexti ta gizakiari bizia damaiona, Jainkoaren ogia da" (Jon VI, 33).

Gezurra badirudi ere ezin egiagoa da, Kristo'ren gorputz-odolak gure animaren janariak dirala. "Neure aragia janari da ziñez eta nere odola edari da ziñez" (Jon VI, 55).

Gaiñera gorputza janariarekin bat egiten dan antzera, anima ere Kristo'rekin bat egiten da, janaritzat artzean. Baiña Kristo'ren gorputz-odolak ez dira gure izatean biurtzen. Gu gera Kristo'renean biurtzen geranak, ur tanta bat ardotan "ardo" biurtzen dan bezela. Bi argizari pusketa edo su-egur alkartzen diran legean, alkartzen gera gu ere Kristo'rekin eta bere atal bizi biurtzen, bere arnasarekin biziaz: "Ez naiz ni bizi, Kristo bizi da nigan", Pauli Apostoluak liokenez (Gal II, 20).

Jaunartzearen bitartez Kristo'rekin alkartzen geranean, Kristo'k eta guk ez dugu gor-

putz arrigarri bat baizik. Buru dugu ta zoinki gaitu. Buru da, atal gera. Beraz, Kristo'ren gorputz-odolak artzea, bere biziaren iturritik edatea da; edo obetoago esateko, bizitza bakar bat moldatzea Kristo'ren eta gure biziarekin...

Jon deuna ez da nekatzen gai ontan. Irudi batekin eta bestekin beti bizitz-iturri bezela azaltzen digu Jesus: "Ni matsondoa naiz, zuek kimuak zerate" (Jon XV, 5). Ba-du onek bere mamia. Kimuak-eta... matsondoaren indarretik bizi omen dira. Gu ere Kristo'ren atal eta kimu geran ezkerro, Kristo'ren bizimenetik bizi gera... Eta bizi ori gure animaren izate barrura aldatzeko, ez dago Kristo'ren gorputz-odolekiko alkartasun ertsia baiño bide zuzenagorik. "Jesus'en gorputz deuna Jainkoaren Itzarekin batuta dagoalako bizi-emaillea da ta guk Jesus'en gorputza gugan artzen dugunean, bizitza gugan daukagu, arekin alkartzen geralako" (Kuiril santuak).

Areago oraindik: Jaunartzeak gure gorputza pizkunde zoriontsurako gai egiten du. Jaunartzerakoan Jesus gurekin alkartzean betiko bizitzaren azia ereiten du gure baitan, Ireneo Santuak dionez. Jaunartzeak, orain Jesus'en biziarekin biziartzen gaitun bezela, betiko ere eskubide ori damaigu. "Nere aragia jan eta nere odola edaten duanak betiko bizitza du ta neronek piztuko dut azken egunean" (Jon VI, 56).

JESUS GORPUTZ ETA ANIMEN BIZITZA.

Jesus-

Jainkoa ez da animaren bizitza bakarrik. Gorputzarena ere bai. Animaren bizitza, esker donetzaille ta bere aragi-odol jainkozkoen bidez. Gorputzarena, gauza guztien bizitz-iturri dan legean, herak eusten baldio eze-reztasun leize itxuan erori ez dedin...

Gaiñera Kristo, "betiko bizitz" ere ba-da gorputzarentzat eta animarentzat. Anima berez illezkorra da baiño Jesus-Jainkoak lemaioke betiko bizitza zoriontsua, lur ontan esker donetzaillearen bitartez asten duan Jainko bizi-

tzaren betetasun erabatekoa.

Gorputza berez ustelkorra. Ala ere eman dezaioke Jesus'ek betiko iraupena: "Aitak illak eraiki ta pizten dituan bezela, SEMEAK ere nai ditunak pizten ditu" (Jon V, 21). Bizitza gainezka genezan etorri zan gure arteara eta gure eriotzareriko garaipenarekin, gure berpizkunde agiri garbia eman zigun. "Garaitu zuan Jesus'ek eriotza ta gudan ere garaituko du. Legamiak orea jeikiarazten duan bezela, beroak ura jeikiarazten duan bezela Jesukristo'ren gorputz illezkorrak illezkor egingo gaitu" (Baunard).

Kristo piztu zan ezkeru gu ere piztuko gera. Jesus burua dugu. Atal, soinki gera. Eta burua berpiztu ezkeru gopuzkiak berpiztu bear. Ez dagokio buruari atal gabe egotea... Egia da Adan'en pekatuagatik iltzera beartuak gaudena, bere ondorengoak geranez. Kristo'ren ondorengoak geranez, berriz, bera bezela berpiztekoak gera. "Adan'engan danak iltzen diran bezela, Kristogan guziak pizten dira".

Azitzat aukeratu ditu Jainkoak gure gorputzak eta lurrera jaulkita ere, bizitzaren kimu berria emango dute... "Jaungoiko SEMEAREN otsa illak entzuteko garaia ba-dator" (Jon V, 28).

JESUS gure bizitza da ta izango ere betiraundaan. "Ni bizia dezaten ta gainezka dezaten etorri haiz" (Jon X, 10).

Joxe - Austin

Urretxu'ko Pasiotarra